ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ
ВІДОМОСТИ

Рік 1921. Видано дня 2. вересня. Ч. III.

Ч. 414 Орд. — Новий поділ Епархії на 53 деканати.

Еписк. Ординаріят подає отсим до відома Всеч. Духовенства новий поділ Епархії на деканати, який обовязує від дня сего оголошення. Епархія ділиться на отсі деканати:

1. **Балигородський:** Балигород, Березка, Волковия, Горянка, Гочев, Жерниця, Загочеве, Мхава, Рябе, Полянчик і Кальниця (з Ольховецького дек.).

2. **Тіснянський:** Ветлина, Криве ad Тісна, Лопінка, Смерек, Терка, Тісна, Яблінки, Яворець.

3. **Белзський:** Белз, Боратин, Будинин, Ванів, Жабче, Жужель, Кристинопіль, Куличків, Осердів, Себечів, Шмитків.

4. **Бірчанський:** Березка, Бірча, Добра шляхоцька, Іскань, Липа, Пяткова, Явірник руський, Ліщава (з дек. Ліського), і з дек. Добромильського: Войткова, Грозьова. Лімна і Тростянець.

5. **Динівський:** Бахір, Глудно, Іздебки, Кінське, Лубна, Павлокома, Селиска, Улюч, Яблониця руська.

6. деканат »Біцкий« переміняє назву на **„Горлицький“**.

7. деканат **Варяжський** остає без зміни.

8. **Височанський:** Багновате, Бориня, Ботелка вижна, Бітля, Висоцке вижне і нижне, Гнила, Гусне, Завадка, Комарники, Красне, Кривка, Либохора, Росохач, Яблонів.

9. **Турчанський:** Беньова, Ільник, Лосинець, Присліп, Турка, Турочки, Шумяч, Яблінка вижна і нижна (з дек. Височанського) Розлуч, (з дек. Жукотинського), Дзвиняч, Шандровець, Тарнава (з дек. Затварницького), Явора, Ясениця і Волосянка (з дек. Старосамбірського).

10. дек. Горожанський зміняє назву на **Комарнянський**

і до його 13 парохій долучуються з давного дек. Комарнянського: Березець, Комарно і Конюшки корол.

11. **Добромильський:** Гійско, Добромиль, Квасенина, Княжипіль, Макова, Мігова, Новемісто, Папортно, Передільниця, Посада риботицька, Риботичі, Тарнава, Трійця.

12. **Дрогобицький:** Болохівці, Вацовичі, Гаї, Далява, Дрогобич, Лішня, Медвежа, Михалевичі, Унятичі — і з декан. Мокрянського: Брониця, Лужок долішний, Нагуєвичі, Якубова воля і Ясениця сільна.

13. **Бориславський:** Борислав, Губичі Доброгостів, Довге, Кропивник новий, Модрич, Орове, Попелі, Рибник, Стебник, Східниця, Трускавець, Тустановичі, Улично.

14. **Мединицький:** Більче, Вороблевичі, Горуцько, Добрівляни, Кавсько, Криниця, Летня, Мединичі, Ролів, Ріпчичі і з дек. Мокрянського: Грушів, Літиня, Тинів.

15. **Дуклянський:** до сего деканату прилучуєся єще: Святкова з дек. Біцького.

16. **Жовківський:** Глинсько, Добрусин, Желдець, Жовква, Замочок, Крехів, Кунин, Кунинська воля, Мацошин, Мервичі, Мокротин, Пили, Скварява, Смереків і Туринка.

17. **Жукотинський** остає той сам — лише без парохії Розлуч.

18. Затварницький зміняє назву на »**Лютовиський**« і тратить 3 парохії: Дзвиняч, Тарнава і Шандровець прилучені до дек. Турчанського.

19. Канчуцький зміняє назву на »**Лежайський**« і тратить парохію: Гориці прилучену до дек. Сінявського.

20. **Короснянський:** остає без зміни.

21. Комарнянський зміняє назву на »**Рудецький**« і зменшаєся о парохії Конюшки кор. Березець і Комарно які переходять до нового дек. Комарнянського і Хлиплї, які приходять до дек. Мостиського.

22. **Куликівський** остає без зміни.

23. **Ліський:** Бібрка, Ванькова, Завадка, Креців, Ліщовате, Ліско, Монастирець, Постолів, Середниця, Тирява волоська, Угерці мінер. і з дек. Ольховецького: Лукове, Середне вел. Тарнава гірна і Чашин.

24. **Любачівський:** Башня, Бігалі, Коровиця, Липовець, Любачів, Синявка, Щутків, і з дек. Олешицького: Воля олешицька, Диків, Жапалів, Милків, Олешиці, Старе село, Суха воля.

25. **Чесанівський:** Брусно, Горинець, Жуків, Лівча, Люблинець, Нове село, Плазів, Подемщина — з дек. Олешицького: Улазів, Дахнів і Цівків, а з дек. Потелицкого: Белзець і Крупець.

26. **Немирівський:** Вороблячин, Немирів, Радруж, Смолин, Щирець (з дек. Любачівського), Біла, Маґерів, Руда лісна і Улицко (з дек. Потелицького), а з дек. Яворівського: Вербяни, Завадів, і Тростянець.

27. дек. Мокрянський зміняє назву на »**Лучанський**«: Білина, Биків, Волоща, Городище, Дорожів, Дубляни, Лука, Мокряни, Пруси, Ступниця, Сілець, Татари і з дек. Самбірського: Гординя.

28. **Мостиський:** Арламівська воля, Боляновичі, Годині, Гусаків, Крукеничі, Ляшки, Малнів, Мостиска, Мишлятичі, Пакість, Радиничі, Райтаревичі, Соколя, Чернява і Хлиплі (з дек. Комарнянського).

29. **Мушинський:** Войкова, Вірхомля, Жеґестів, Злотське, Криниця, Лабова, Лелюхів, Матієва, Милик, Мохначка, Нова весь, Поворозник, Ростока, Тилич, Шляхтова і Явірки.

30. **Грибівський:** Баниця, Берест, Білцарева, Брунари, Ізби, Камяна, Королева, Снітниця, Фльоринка, Чирна.

31. **Нижанківський:** тратить Ольшани, Сливницю і Тисову, що переходять до дек. Перемиського а зискує: Радохінці з дек. Мостиського.

32. **Перемиський:** Перемишль, Вапівці, Коритники, Острів, Пралківці — з дек. Нижанківського: Ольшани, Сливниця, Тисова, а з дек. Перемисько-Загор.: Негрибка і Коровники.

33. **Радимнянський:** Болестрашичі, Валява, Вишатичі, Дрогоїв, Журавиця, Малковичі, Мацьковичі, Радимно, Святе, Сосниця, Уйковичі (з дек. перем. загород.), Заміхів з дек. Порохницького і з дек. Ярославського: Острів, Ниновичі і Заліська воля.

34. **Медицький:** Барич, Буців, Вірко, Медика, Поздяч, Стібно, Торки, Хідновичі, Яксманичі (з дек. перем. загород.), — і Баличі, Биків, Новосільці і Старява з дек. Мостиського.

35. **Порохницький:** Бахів, Крамарівка, Кривча, Порохник, Розбір, Скопів, Хиринка і з дек. Бірчанського: Дубецько, Руське село.

36. деканат Потелицький зміняє назву на »**Равський**«:

Верхрата, Вільки, Гійче, Голе, Гребенне, Девятир, чотири Камінки, Любича, Потелич, Рава, Руда манастирська і Тенетиска.

37. **Самбірський** тратить: Гординю прилучену до дек. Лучанського а зискує Викоти з дек. Старосільського.

38. **Сокальський** побільшуєся о Завишень і Добрачин з дек. Белзського.

39. **Старосамбірський:** Білич горішний і долішний, Волошинова, Лаврів, Лінина велика і мала, Лопушанка, Лужок, Потік, Старий Самбір. Страшевичі, Стрілки, Стрілбичі, Сушиця рикова, Тершів і Топільниця.

40. **Підбужський:** Бистриця, Головско, Залокоть, Звір, Ісаі, Ластівки, Свидник, Смільна, Сприня, Сторонна Турє, Ясінка мясьова (з дек. старосамб.), Опака, Підбуж, Урож, (з дек. Мокрянського) і Кропивник старий з дек. Дрогобицького.

41. деканат **Старосольський** тратить Викоти,

42. **Судово-вишенський** тратить до дек. Яворівського: Молошковичі, Мужиловичі, і Тучапи — а зискує: Цьвіржу з дек. Мостиського.

43. **Сяніцький:** Межибрід, Одрехова, Прусік, Сторожі, Сянік, Трепча, Чертеж, Юрівці, Ялин, Гломча (з дек. Бірчанського) Тирява сільна (з дек. Ліского) і Загірє, Залуж, Ольхівці (з дек. Ольховецького).

44. **Буківський:** Морохів, Сенькова воля, Токарня, Новосільці, Пелня, — з дек. Сяніцкого: Волиця і Карликів; з дек. Ольховецького: Полонна; з дек. Яслиського: Вислок вижний і нижний, Пулави.

45. **Угнівський**: зискує: Корчмин з дек. Белзського і Журавці з дек. Потелицького — а тратить: Дворці, Мости великі, Бутини і Пристань до деканата Велико-Мостенського.

46. **Устрицький:** долучаєся: Стефкова — проче без зиіни.

47. **Яворівський**: Брухналь, Залуж, Наконечне, Вільшаниця, Порудно, Прилбичі, Рогізно, Селиска, Скло, Чернилява, Яворів, Яворівське мале передмістє, Яжів новий і старий — і з дек. Судово-вишенського: Молошковичі, Мужиловичі, Тучапи.

48. **Краковецкий**: Бунів, Гнійниці, Грушів, Дрогомишль, Змиєвиска, Коханівка, Краковець, Любині, Млини, Нагачів (з дек. Яворівського), Кобильниця волоська і руська (з дек. Любачівського), Серни і Малнівська воля (з дек. Мостись-

кого), Кальників і Хотинець (з дек. Ярославського).

49. **Ярославський**: Ветлин, Висоцко, Вязівниця, Корениця, Ляшки, Маковиско, Мякиш, Лази, Ришкова воля, Сурохів, Полкині, Ярослав, Цетуля та Боратин і Полнятичі (з дек. Порохницького).

50. **Сінявський**: Добра, Дубровиця, Лежахів, Майдан, Манастир, Молодич, Пискоровичі, Сінява, Теплиці (з дек. Яросл.) і Гориці (з дек. Канчуцького).

51. деканат Яслиський зміняє назву і ділиться на: »**Лупківський**«: Воля Мігова, Команча, Лупків, Манів, Прелуки, Радошиці, Смільник, Солинка, Туринсько, Щавне, Явірник.

52. **Риманівський**: Дальова, Дошно, Завадка, Королик, Липовець, Поляни, Тарнавка, Воля нижна, Ясель, Суровиця, — з дек. Сяніцького: Босько, Вороблик, Синява, Яблониця польська.

53. **Велико-мостенський**: Реклинець, Сілець (з дек. Белзкого); Батятичі, Боянець, Деревня і Любеля (з дек. Жовківського), Цворці, Мости вел. Бутини і Пристань (з дек. Угнівського).

Увага: деканати: Варяжський, Коровнянський і Куликівський остають без зміни, деканати: Олешицький і Ольховецький перестають істнувати а приходить 15 нових, так що всіх деканатів буде 53.

Ч. 415/Орд. — В ново утворених деканатах іменовані деканами Всеч. ОО:

1. М. Устіяновський парох в Смереці в тіснянськім.
2. Й. Жарський парох в Глудні в динівськім.
3. О. Менцінський парох в Маластові в горлицькім.
4. В. Венгринович парох в Тарнаві в турчанськім.
5. Сапрун парох в Колодрубах в комарнянськім.
6. П. Мекелита парох в Стебнику в бориславськім.
7. Ф. Згорлякевич парох в Хревті в лютовиськім.
8. Й. Камінський парох в Залісю в лежайськім.
9. Впр. о. А. Ковальський парох в Новосілках в рудецькім.
10. » » С. Метелля парох в Люблинци в чесанівськім.
11. » » О. Гриневецький парох в Смолині в немирівськім.
12. В. Курилло парох в Фльоринці в грибівськім.
13. Всесв. і Впр. о. Др. К. Богачевський крилошанин в Перемишлі в перемиськім.
14. А. Борисевич парох в Дрогоєві в радимнянськім.

15. В. Гойдиш парох в Девятирі в равськім.
16. А. Миколаєвнч парох в Підбужи в підбужськім.
17. В. Заяць парох в Полонній в буківськім.
18. М. Ґробельський парох в Щавнім в лупківськім.

Завідателями деканатів іменовані Всеч. ОО:

1. Н. Полянський парох в Березці: бірчанського.
2. Й. Шевчик парох в Болохівцях: дробицького.
3. Л. Стеців парох в Літині: мединицького.
4. В. Лапічак парох в Сухій воли: любачівського.
5. К. Король парох в Луці: лучанського.
6. Й. Каранович парох в Яксманичах: медицького.
7. Д. Котис парох в Гнійницях: краковецького.
8. Й. Прокоп парох в Добрій: сінявського.
9. М. Фуґлевич парох в Королику: риманівського.
10. М. Гірняк парох в Великих мостах: велико-мостенського.

Звільнення з титулом »вислужених деканів« получили:

1. Впр. о. К. Федорович: дрогобицького.
2. А. Шведзіцький: олешицького.

Кождий з Всеч. ОО. деканів згл. завідателів деканатів є в своїм деканаті І-им шкільним Ординаріятським Комісарем для візитації шкіл в деканаті, а містодекан, зглядно визначений до цего священик шкільним Комісарем Ним.

Ч. 425/Орд. — Зарядження богослужень в честь св. Йосифа в місяци жовтни.

З покликом на розпорядження з 31. січня 1921 (Еп. Відом. Ч. І. 1921) в справі особенного почитання св. Йосифа і святковання Його памяти осібними богослуженнями з нагоди пятьдесятолітної ювилейної річниці проголошення Його покровителем католицької Церкви, пригадуєся Всч. духовенству, що цілий місяць жовтень цього року належить присвятити почитанню св. Йосифа, подібно як присвячуємо місяць май почитанню Пр. Діви Марії, а місяць червень почитанню Пр. Серця Ісуса.

З цеї причини заохотять Вс. Отці своїх вірних до цего особенного почитання св. Йосифа в місяці жовтні і заповідять наперед ось такі бегослуженя:

1. Кождого дня місяця жовтня відправлять Всч. Отці

вечером молебен в честь св. Йосифа о скілько можливе — з 10. хвилевою наукою беручи за предмет одну чесноту св. Йосифа (пр. віра, чистота, терпеливість, трудолюбивість, покора, лагідність, повздержність, постійність в добрім, підчинення своєї волі під Божу волю і др.)

2. В четвер, пятиицю суботу перед другою неділею місяця жовтня це є перед 18-ою неділею по Сош. св. Духа (23. жовтн. н. ст.) відправлять Всч. Отці вечером такий самий молебень почім виголосять науку і відправлять суплікацію. Предметами цих трех наук має бути св. Йосиф як голова св. Родини з Назарету та опікун родинного життя. Беручи під розвагу цю сумну обставину що родинне життя та святість подружа яке є підставою людської суспільности та здорового правдиво морального народного виховання в часі війни богато потерпіли, вкажуть Всч. Отці св. Родину як взорець для родин своїх вірних, піднесуть подружі чесноти вірности, згоди, взаїмної вирозумілости, якими відзначався св. Йосиф, та вкажуть на важкий обовязок родичів доброго виховування дітий, особенно серед нинішнього зіпсуття.

У всі згадані три дні, особенно в суботу будуть слухати Всч. Отці сповіди вірних.

3. В другу неділю місяця жовтня с. є. в 18 неділю по Сощ. св. Духа (23. жовтня н. ст.) відправлять Всч. Отці торжественну Службу Божу з виставленням Найсв. Тайн. і виголосять проповідь о св. Йосифі як опікуні цілої католицької церкви, та Його могучім заступництві перед Богом навязуючи до зарядженої св. Отцем пятьдесятої ювилейної річниці проголошення цего покровительства. По Службі Божій належить відправити суплікацію. Перед благословенням Найсв. Тайнами відчитають на голос акт віддання під покров св. Йосифа як наступає: »Св. Йосифе, Обручниче Пречистої Діви, покровивителю християнських родин і опікуне цілої католицької Церкви! Отсе ми перед лицем Бога в Тройці Єдиного, перед лицем Пречистої Діви Марії, перед всіми хорами св. Ангелів Божих і ликами всіх Святих хоч негідні цьої ласки, вибираємо собі Тебе за нашого Опікуна і Покровителя і віддаємо під Твій могучий Покров наше тіло і душу, наш розум і волю і благаємо Тебе усильно, випроси нам у Господа ласку праведного життя і витревання в добрім аж до смерти. Як голова св. Родини з Назарету возьми під опіку всі наші поодинокі родини отсеї парохії і веди

їх через Марію до жерела всякої святости до Ісуса. Обнови їх і перетвори по Твоїм великим чеснотам. Прийми нас всіх до Твоєї школи чеснот, нехай, надія небесних дібр стане для нас потіхою у гірких хвилях та злиднях цего тяжкого теперішнього дочасного життя. А ми, наш Опікуне і Покровителю, прирікаємо Тобі, що скільки це можливе в наших слабих силах будемо в нашому дальшому життю беречися гріха і Тебе наслідували в Твоїх великих чеснотах. Упроси нам тільки у Спасителя благословення цеї нашої посвяти, а за Твоїм могучим заступництвом станемо гідні вічної слави в небі. Амінь.«

В сей день всі, що по добре відбутій сповіди приступлять до св. Причастя доступлять совершенного відпусту. Ізза цего Всч. Отці подадуть вірним намерід це до відома.

Ч. 416/Орд. — Оплата на духовний семинар. — Як в минувшім році так тимбільше і в наступнім шкільнім році державна передвоєнна дотація ніяк не вистарчить на удержання духовного семинара. Попри видатки на удержання питомців та ремунерацію професорів в зближаючімся шкільнім році лишаються єще до покриття немалі задовження з причини реставрації знищеного нового будинку духовного семинара, а крім цего нові видатки на еї покінчення та справлення хочби найпримітивнійшого внутрішного урядження, що дійдуть до квоти 3,000.000 Мкп. З цеї причини Еп. Ординаріят мусить користати з принадежного йому церковного права, так як се зроблено вже в других дієцезіях і накладає на Всч. Духовенство та церкви в сім році таку оплату:

1.) Парохи мають: платити від одного морґа поля, огороду луки або ліса по 15 Мкп. річно, а завідателі і сотрудники які уживають поле, по 10 Мкп.

2.) Церкви матерні мають зложити річно 300—600 Мк, а дочерні церкви 150—300 Мк відповідно до їх заможности.

3.) Кождий деканат має зложити 4—5 кірців зерна (пшениці, жита, ячмню, гречки або вівса) відповідно до околиці в якій деканат положений і до уроджайности землі в деканаті.

4.) В день Возвидження Чесного Креста, св. Отця Николая (19/XII) і Благовіщення відправлять Всч. Отці акафист із попередними заповідженнями.

5.) Сталі Всч. О. Катехити зложать 1% побираної платні.

Грошеву оплату від ґрунту можна складати в двох ратах: половину до 15. жовтня, а другу половину до 31. січня 1922; збіже належить зложити найдальше до кінця падолиста с. р.

Всч. О. декани поручать справу відбору повисших датків Всч. О. Містодеканам або евентуально иньшому прибраному О. Кондеканальному і предложать докладний звіт Еп. Консисторії.

Зменшене датку може наступути на прошення тільки за порішенням Еп. Консисторії.

Ч. 417/Орд. — Приняття кандидатів до духовного семинара. — Кандидати духовного стану Перемиської діецезії мають внести прошення до Еп. Ординаріяту о приняття до духовного семинара найдальше до 20. вересня с. р.

До прошення належить залучити:

1. свідоцтво уродин і хрещення;
2. свідоцтво зрілости і ґімназийні свідоцтва;
3. свідоцтво моральности затверджене парохіяльним або деканальним урядом;
4. свідоцтво лікарське;
5. заяву чи і о скілько можуть оплачувати удержання в семинари.

Питомці II. III. і IV. р. мають рівнож внести подання о дальше приняття в висше згаданім речинци. Близші зарядження та початок шкільного року подасться до відома в часописях.

Ч. 418/Орд. — Речинець іспиту і свячень укінчених богословів. — Богословів, що покінчили богословські студії і бажають приступити в найблизшім речинци до свячень, взивается, щоби дня 16. вересня 1921 явилися до іспиту з богословських предметів.

Кандидати, що зложать сей іспит, будуть при іспиті повідомлені про речинець свячень.

Прошене о уділене Тайни Священьства належить предложити тут найдальше до дня 15. вересня 1921 через дотичний Уряд парохіяльний, який по гадці тутешного розпорядку Ч. 3259 з р. 1920 (Епарх. Відомости з 1920 р. ч. IV. ст.

37) в 3ех безпосередно по собі наступаючих неділях згл. святах оголосить зібраному в церкві народови про намір кандидата приступити до свячень і поручить його молитвам вірних.

Ч. 419/Орд. — В справі іспиту для священиків в перших 3ох роках їх душпастирської праці. — Повідомляєся Всч. ОО. Духовних, що по гадці кан. 130 нового кодексу канонічного права почавши від слідуючого року будуть рікрічно рівночасно з іспитом конкурсовим відбуватися іспити з поодиноких богословських предметів для священиків в перших 3ох роках їх священства, і для тих, що не складали ше ні разу конкурсового іспиту. Предметом першого такого іспиту, який відбудеся з весною, а котрого речинець оголоситься пізнійше, буде богословє моральне, в цілім своїм об'ємі, а іменно о засадах богословя морального, о заповідях і о св. Тайнах. До сего іспиту зголосяться всі ті, що приняли св. Тайну Священства в р. 1919 і 1920.

Ч. 3914. — Відомости про пропавших на війні і о метриках смерти жовнярів померших в часі світової війни.

З покликом на розпорядженє з д. 21. лютого 1921 ч. 118/Орд. гляди Епар. Від. ч. I. стр. 25 подаєсь до відома Всч. Урядів парох., що після донесеня Міністерства справ внутрішних з 9|6 1921 ч. А. Е. 869 по метрики смерти жовнярів бувшої австро-угор. армії не треба удаватися як давнійше до Відня, але до Червоного Креста (Секція вивідна) в Варшаві ул. Нови Свят 72.

Ч. 3740. — (Нові приписи що до належитостий від леґатів і побожних даровизн.) Після інформаций засягнених в Дирекції скарбу у Львові Еписк. Консисторія подає до відома, що на основі нових законів

1) леґати і побожні даровизни на фондації, котрих чиста вартість не переходить квоти 5000 мк. а то без згляду на предмет (движимість чи недвижимости) суть вільні від оплати правної належитости.

2) спадьщини і даровизни о чистій вартости понад 5.000 мк. підлягають належитости відповідно до висоти чистої вартости предмету а то так, що квота 5,000 є вільна від всякої належитости, а від надвижки належить уплатити

10—60%, сорозмірно до висоти надвижки (понад 20,000.000 — 60%).

3) Документи даровизн зглядно акти фондацийні суть вільні від стемпля.

4) Сі нові приписи війшли в життє з днем 7 липня 1920, однак при леґатах мають бути примінені тоді, коли смерть зайшла не вчаснійше як в часі від 1 січня 1916 до 21 червня 1920 а власти скарбової що до належитости правної рішеня ще не видали.

Ч. 4394. — В справі Служб Божих принятих до відправи від Преосв. Епископа. Священиків, що в часі сегорічних деканальних зборів приняли на себе обовязок відправи Служб Божих яких стипендії відступлено на потреби дух. семинара в Перемишлі, проситься отсим, щоби як найскорше надіслали тут дотичні викази.

При тім Епископ Ординарій дякує ще раз всім Всеч. ОО. за поміч, якою в сей спосіб прийшли семинареви.

Ч. 427/орд. — В справі о. Івана Ігнатія Погорецького б. монаха Чина св. Вас. В. — Omnibus Dioeceseos nostrae ecclesiarum Rectoribus aliisque sacerdotibus quorum interest aut interesse poterit hisce notificamus, sacerdotem Ioannem Ignatium Pohoreckyj, qua dimissum Religiosum Ordinis S. Basilii Magni suspensum esse, proinde nec ad Altare neque ad ullas sacras functiones, nec ad praedicationem verbi Divini admittendum, donec a S. Sede Apostolica dispensationem obtinere meruerit. — Дано в Перемишлі 23. серпня 1921.

Ч. 3439. — В справі емеритів вдів і сиріт по гр. кат. священиках. — Намісництво повідомляє, що на підставі закона з 17. марта 1921 Взд, Ч. 31 поз. 179. видало рівночасно порученє до всіх урядів податкових і тутешної ліквідатури щоби почавши від 1 січня 1921 виплачувала зглядно ліквідувала Отцям емеритам, як також вдовам по консисториальних урядниках, опісля вдовам і сиротам по гр. кат. душпастирях аж до часу загальної реґуляциї емеритур крім дотеперішних виплачуваних їм поборів ще надто новий надзвичайний додаток дорожяний в висоті цілої до тепер через них побираної емеритури зглядно вдовичої

пенсиї і сиротиньского дару з ласки враз із всіма по день 31. грудня 1920 прислугуючими дорожняними додатками.

Ч. 281/орд. — В справі т. зв. григоріянських Служб Божих. — Повідомляєся Всеч. ОО., що власть редукувати Служби Божі, яку має Епископ Ординарій, не відноситься до Служб Божих григоріянських, бо Апостольський Престол в загалі не уділяє власти на редукцію Служб Божих григоріянських.

Ч. 2573. — В справі ведення окремого дневника катехизації в церкві. З покликом на тутешне роспоряджене Ч. 4131/1920 (Епарх. Відом. з 1920 Ч. IV. стор. 35 sgn) взиваєся всіх ОО. душпастирів, щоби провадили **окремий** дневник для уділяня науки релігії в школі і **окремий** дневник для катихизації в церкві. В тих дневниках належить записувати дату науки і коротко предмет взятий з науки релігії.

ОО. комісарі шкільні, підчас кождорічних візитацій шкіл, мають переглянути оба повисші дневники, занотувати в них день візитації і предложити безпосередно по скінченім шкільнім році вірне справоздане в тій справі Епископ. Ординаріятови.

Ч. 246/орд. — В справі Служб Божих релігійного фонду. Мимо кількократних зазивів з Нашої сторони все ще є священики, що не почуваються до обовязку полагодити справу відправи Служб Божих релігійного фонду, а навіть і кількох Всч. ОО. Деканів не задало собі на стільки труду, щоби як слід сповнити тутешне порученння Ч. 34/орд. з р. 1921 (Епарх. Відомости 1921 Ч. I ст. 13).

В виду сего поновно кладемо на совість Всч. ОО. Деканів, щоби припильнували сю справу і при помочи виказів пересланих до кождого деканату та деканальних актів подали імена, назви та місца теперішного осідку тих священиків, які не предложили тут виказів відправлених Служб Божих релігійного фонду.

Рівночасно з'обовязуємо Всч. ОО. Деканів, щоби при визитаціях парохій згл. самостійних сотрудників, до котрих є привязані Служби Божі релігійного фонду, звертали увагу на се, чи відправляються згадані Служби Божі і зазначували се в візитаційнім протоколі.

Звертаємо увагу Всч. Духовенства, що відправу згаданих Служб Божих, подібно і фондаційних належить записувати не лишень в осібнім записнику, який лишаєся в парохіяльних актах, але і в приватнім записнику «мануальних» Служб Божих, який при візитації деканальній або канонічній також належить предкладати до перегляду і підпису

Вкінци просимо всіх Всч. Отців Нашої Епархії, щоби для вирівнаня всяких евентуально залягаючих Служб Божих відправили, сли можуть, по одній Службі Божій в наміренню Епископа Ординарія.

Ч. 4228. — П. Олена Кульчицка, артистка-малярка, замешкала в Перемишлі, ч. 28 І пов. — внесла тут прошення, о повідомлення Всч. священьства — що принимає замовлення на церковні образи.

Всч. Духовенству подаєся до відома до евентуального користання при замовленнях.

Ч. 3643. — Подаєся до відома, що у Львові, ринок ч. 10 (в льокали Повітового Товариства Кредитового) засновано товариство «Священича Каса», яка уділяє кредиту священичим родинам, а членами єї можуть бути особи, походячі зі священичих родин. Уділ 500 м а вписове 20 м.

Ч. 435/орд. — Всечеснійші Отці! Як минувшого року так і сего року я старався при Божій помочі, — о скілько на це позволили теперішні невідрадні обставини, бути хоч в деяких деканатах на зібраннях Всч. Духовенства, на декан. Зборах. Ціллю моєю є увійти з Всеч. духовенством у близшу лучність і пізнати близше вимоги нинішнього душпастирования.

Мимо значних слідів припинення у декотрих місцях нормальної душпастирсякої праці, я вернув з моєї обїздки Епархії піднесений на дусі і ободрений в надії на кращу у нас будучність. Ці великі а страшні часи що ми їх переживали, хоч полишили багато болючих ран, які доперва згодом загоються, не змогли — слава Всевишньому Богови — зломити нашого духа; ми чуємо у нашому нутрі якусь нову жизненну силу, що веде нас нестримно до обнови нашого релігійного життя.

Вдячною мислию згадую в особенности хвилі, що я їх

перебув в лемківських деканатах, де бачив у вірних Лемків тільки сильного привязання до своєї Церкви і тільки проявів релігійного чувства.

Всім вірним, з котрими я бачився шлю ще раз через Вас, Всеч. Отці, моє щире поздровлення і моє благословенство. До всіх ще раз кличу: любіть цілим серцем нашу св. Католицьку Церкву, що нас у тій війні так чудесно зберігла на лучшу долю!

Поділяючися цими рефлєксіями з Всеч. Отцями, радби я цілою душею додати Вам заохоти, скріпити Вас у змаганнях до чимскоршого загоєння ран завданих нам війною, що спиняють ще нині потрібний успіх нашої праці для спасення душ.

Цей великий переворот відносин, що його спричинила довголітна війна, заставляє тямущих серед католицького духовенства до застанови та обдумання способів та нових доріг якими має іти успішна душпастирська праця примінена до нинішних запотребовань, щоби привести всі верстви суспільности під один спільний знаменик найвисшої для всіх спільної цілі по вимогам Апостол: «Яко новорождені младенци, словесноє і нелестноє млеко возлюбите, яко да о нем возрастете во спасеніє» (І. Петр. 2. 2.)

Не маю я на думні вказувати на сьому місці Всеч. духовенству на якісь нові методи та способи нинішнього душпастирування, які можна нині примінювати з більшим або меншим успіхом в душпастирській праці. Хочу тільки пригадати одну черту душпастиря, давне а вічно нове правило виражене словами: «Нехай душпастир буде **батьком** для своїх вірних».

Коли як коли, але в нинішних часах ся прикмета душпастиря має бути нерозлучна від поняття: душпастир! Нинішне зіпсуття, розбіжність думок, нечутливість супроти підпорядковання, нехіть до узнавання авторитету, немале підірвання поваги душпастиря, — це погубні сліди що їх полишила війна, це перешкоди у наших душпастирських працях. Усунути ці перешкоди та вести спасенно духовий провід серед вірних, може в нинішних часах тільки такий душпастир, що є добрим батьком своїх духовних дітий. На проповідальниці і в сповідальниці, в школі і в парохіяльнім домі, в хаті парохіянина і в якім небудь зіткненню, має бути живою пружиною думок, слів і ділання провідника — священика ця душпастирська батьківська повага, що вже

з самої природи має благодатний вплив і цілючу силу.

Бо і не даром звуть вірні священика іменем вітця, і не даром затрата авторитету душпастиря з усіми його наслідками іде в звязку з браком чи затратою батьківського відношення. Батьківська душпастирська любов та батьківське старання, вміє всегда знайти спосіб усунення зла і опаматання та приєднання гіршого елєменту серед парохіян, бо душпастир - батько вміє всегда знайти лагідне а поважне поучення, бо у нього всегда готовість всім всегда услужити. Батьківська любов понесе його радо у хату парохіянина, що може у потребі, — та й парохіянин із синівським довірєм переступатиме поріг парохіяльного дому «як свій рідний, батьківський».

Правдива лучність межи душпастирем а вірними, — яка є душею душпастировання, — можна найти лишень в тій парохії, в котрій душпастирює «батько». Лишень там добачити можна змагання кожду душу знати, змагання нікого не стратити; лишень там іде інтензивна праця овіяна животворним духом Христа-Душпастиря. А цей животворний Христовий дух, ця надприродна сила що спливає на душпастиря, в хвилях найбільших душевних турбот кидає його до стіп Розпятого Христа і двигає рівночасно серед найтяжшої злиденної праці, серед колод, що звалюють йому під ноги його власні духовні діти, і береже його в цей спосіб перед небезпекою стати неплодною деревиною у винограді Христовім.

Цим надприродним Божим елєментом розвязуються всі найтяжші проблєми душпастировання, бо в нім невичерпане жерело сили, любви, розваги, розуму, терпеливости, покори, трудолюбивости та жертви, що суть нерозлучними із поняттєм: «душпастир».

Нехай Всевишній верховний начальник всіх душпастирів Христос Господь благословить всім нам, Всеч. Отці, щоби ми всі як найбільше наблизилися до найвисшого спільного нашого ідеалу Душпастиря-Христа, — нехай благословить щедро і нашим вірним, щоби праця наша над ними була все ведена одиноко на більшу славу Божу і спасенє людських душ.

Перемишль в серпни 1921,

† **Йосафат** Епп.

Ч. 433/орд. В справі збірки на сироти. — Всіх Всеч. Отців прошу знова о жертви на сироти в харчах. Вартість гроша паде з кождим днем, а запотребовання сирітських наших пріютів, що здані суть одиноко на поміч Епархії, ростуть — збільшаются. Перед нами довгі зимові місяці а забезпечення сиріт нема.

Всеч. Отців в давніх деканатах: балигородськім, біцкім, височанськім, добромильськім, дуклянськім, жукотинськім, затварницькім, ліськім, мушинськім, ольховецькім, старосамбірськім, сяніцькім, устрицькім і яслиськім прошу, щоби по змозі старалися заінтересовати живійше своїх вірних цею акцією, а де в цих деканатах про харчі труднійше, заохотити вірних до обильнійших жертв в грошах.

† Йосафат Епп.

Ч. 430/орд. — Завізвання о. Івана Кипріяна до повороту до своєї парохії. — О. Івана Кипріяна, пароха Немирова, взиваємо отсим першим канонічним завізваннєм до негайного повороту до своєї парохії.

Дано в Перемишлі, дня 24 серпня 1921.

Ч. 429/орд. — Про подруже право в новім кодексі церковнім. Подаєся до відома Всч. духовенству, що вийшла з друку книжка: Подруже право в новім кодексі церковнім о. Дра Гр. Лакоти. Ця книжка познакомляє зі змінами в подружім праві, які завів новий кодекс церковного права проголошений папою Венедиктом XV. Тому що нове право буде може вже небавом обовязувати і у нас, поручаєся Всч. Духовенству набути згадану книжку, щоби заздалегідь познакомитися зі змінами у подружім праві.

Книжку можна набути у о. Дра Григорія Лакоти ректора духовн. семинара в Перемишлі по ціні тепер 250 мкп. без почтової оплати. Для оминення почтової оплати і певнійшого доручення порадно є замовляти книжку через деканальний уряд. Дохід з розпродажі книжки призначуєся для Секції VI товариства «Епархіяльна Поміч».— Примічаєся, що для парохіяльних згл. деканальних бібліотек можна сю книжку набути за гроші церковної скарбони.

Ч. 4924. — Речинець до вношенія подань о принятє до Дяківского Інститута в Перямишлі. — Кандидати стара-

ючіся о принятє до Дяківського Інституту в Перемишлі на шк. р. 1921/22 мають внести свої поданя через власний уряд парох. до гр. кат. Еп. Консисториї найдальше до кінця вересня с. р. Необхідні услівя принятя суть слідуючі: 1. Добре моральне захованєся кандидата; 2. Укінчена IV. по крайній мірі III кл. народних шкіл; 3. Добрий чистий голос. Перед принятєм до Інституту відбудеся вступний іспит в Дяківскім Інституті дня 4. жовтня с. р. о годині 10 рано, на котрім всі кандидати мають явитися.

Ч. 436/орд. — Звертаємо увагу на залучений листок Краєвого Комітету охорони воєнних могил, в якому подається вказівки для ведення наміреної Комітетом та начатої вже роботи по всьому краю, і поручаємо Всч. ОО. занятись на місци переведенням намічених в інструкції завдань. По інформації треба звертатись на адресу: Краєвий Комітет охорони воєнних могил у Львові, Руська ч. 3/II.

Ч. 4864. — Конкурс на опорожнені парохії: З речинцем до 31. жовтня 1921 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Дек. Балигородський: 1) Волковия, 2) Криве ад Тісна, 3. Рябе, 4) Терка, 5) Яворець.
„ *Бірчанський*: 1) Дубецко, 2) Павлокома, 3) Пяткова.
„ *Біцкий*: 1) Гладишів, 2) Ліщини, 3) Новиця, 4) Долини, 5) Рихвалд, 6) Реґетів, 7) Смерековець.
„ *Височанський:* 1) Росохач, 2) Турочки н. 3) Шумяч.
„ *Горожанський:* Поріче ґрунт.
„ *Добромильський*: 1) Грозьова, 2) Лімна (кандидат, що отримає презенту на сю парохію, зложить перед канонічною інституцією заяву письменну, що годиться на відлученнє доч. Лодинки від матерної в Лімній.)
„ *Дуклянський*: 1) Воля цекл., 2) Поляни, 3) Радоцина 4) Ростайне.
„ *Жовківський*: 1) Крехів.
„ *Жукотинський:* 1. Гвоздець, 2) Михновець.
„ *Затварницький*: 1) Береги гір. 2) Смільник, 3) Устрики гор. 4) Хміль, 5) Царинське.
„ *Канцуцький:* Дубрівка.
„ *Комарнянський*: 1) Михалевичі.
„ *Короснянський*: 1) Чорноріки.

Дек. Любачівський: 1) Плазів, 2) Синявка.
„ *Мушинський*: 1) Войкова, 2) Лелюхів.
„ *Нижанківський*: 1) Циків.
„ *Перемисько-загородський*: 1) Барич, 2) Радимно.
„ *Порохницький*: 1) Крамарівка.
„ *Потелицький:* 1) Белзець, 2) Крупець, 3) Потелич.
„ *Старосамбірський*: 1) Волошинова, 2) Лінина мала, 3) Лопушанка хом., 4) Турє, 5) Свидник.
„ *Старосільський*: 1) Чаплі.
„ *Сяніцький*: 1) Синява.
„ *Устрицький*: 1) Лобозів.
„ *Яворівський*: 1) Млини, 2) Прилбичі, 3) Тростянець.
„ *Ярославський*: 1) Майдан.
„ *Яслиський*: 1) Воля мигова, 2) Поляни сур., 3) Пулави, 4) Явірник, 5) Ясель.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо свідоцтвом з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дни 31. жовтня 1921 будуть звернені яко безпредметові.

При тім Еп. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о принаяттє в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже істнують, зглядно, які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Еп. Ординаріят застерігає отсим на ціли епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну деклярацію.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 1988. Всеч. о. Іван Гринишин парох в Маковій ім. деканом Добромильским. Ч. 2101. Всеч. о. Теодор Мерена парох і декан в Ріпнику — Радником Еп. Консисторії. Ч. 2155. Всеч. о. Юліян Гумецкий парох в Любели ім. орд. шкіл. Комісарем до шкіл народних деканата Жовківского. Ч. 2163. Всеч о. Йосиф Каранович парох в Яксманичах ім. орд. шкіл. комісарем до шкіл народ. дек. Перемиско-загородского. Ч. 392/орд. Всеч. о. Даниіл Бодревич декан і парох в Порохнику ім. поч. крилошанином Пере-

мискої Капітули. Ч. 4572. Всеч. о. Даниіл Бодревич ім. орд. комісарем для справ сервітутових деканата Порохницкого.

Відзнаками крилошаньскими наділені.

Ч. 1721. Всеч. о. Теодор Ярка парох в Боратині. Ч. 2631. Всеч. о. Володимир Мохнацкий парох в Тиличи. Ч. 4348. Всеч. о. Ілярій Ґела парох в Лабовій.

Канонічну інституцію одержали.

Ч. 1845. Всеч. д. Корнилій Кузик на Модрич. Ч. 2214. Всеч. о. Володимир Журавецкий на Германовичі. Ч. 2248. Всеч. Іван Сендзік на Стібно. Ч. 2376. Всеч. о. Клим Мецицкий на Довжнів. Ч. 2620. Всеч. о. Евген Кушлик на Пяновичі. Ч. 2791. Всеч. о. Йосиф Ліщинский на Мякіш. Ч. 2791. Всеч. о. Володимир Саноцкий на Угорці незаб. (в дорозі заміни) Ч. 3318. Всеч. о. Матвій Мокрівский на Довгомостиска. Ч. 3341. Всеч. о. Алексей Тимкевич на Рибник. Ч. 3639. Всеч. о. Юліян Слоньский на Стрілки. Ч. 3749. Всеч. о. Володимир Марущак на Східницю. Ч. 4045. Всеч. о. Михайло Заворотюк на Близянку. Ч. 4493. Всеч. о. Теофіль Кліш на Ластівки.

Завідательства одержали.

Ч. 1758. Всеч. о. Василь Брицкий в Горожанні малій. Ч. 1449. Всеч. о. Стефан Гарабач в Радимні. Ч. 1522. Всеч. о. Клим Грушкевич в Гвіздци. Ч. 1368. Всеч. о. Марко Турчиновский в Новім місті. Ч. 1369. Всеч. о. Матвій Павлюк в Сільци белз. Ч. 2126. Всеч. о. Дмитро Бариляк в Потеличи. Ч. 2698. Всеч. о. Константин Подляшецкий в Млинах. Ч. 2744. Всеч. о. Михайло Давидович в Порічу ґрунт. Ч. 3318. Всеч. о. Дмитро Панасевич в Добровлянах. Ч. 3233. Всеч. о. Дмитро Малец в Явірнику. Ч. 3887. Всеч. о. Іван Фенич в Войковій. Ч. 3705. Всеч. о. Володимир Смулка в Турю. Ч. 1706. Всеч. о. Ілия Шерстило в Крехові. Ч. 4822. Всеч. о. Юрій Ригель в Плазові.

Сотрудництва одержали.

Ч. 1500. Всеч. о. Теодор Німилович сам. в Тинові. Ч. 2106. Всеч. о. Йосиф Коленьский управл. в Ветлині. Ч. 2140. Всеч. о. Теодор Гораєцкий при катедр. храмі в Перемишлі. Ч. 2646. Всеч. о. Василь Курило доїздж. до

Більцаревої. Ч. 4173. Всеч. о. Василь Клос в Дмитровичах. Ч. 4270. Всеч. о. Теодор Білевич в Жовтанцях. Ч. 4382. Всеч. о. Володимир Рабій в Синяві (дек. Яросл.) Ч. 4486. Всеч. о. Іван Клюфас сам. в Опарівці. Ч. 3482. Всеч. о. Іван Ярємко сам. в Яворівским м. передмістю. Ч. 4640. Всеч. о. Михайло Воробій в Ярославю. Ч. 4370. Всеч. о. Йосиф Дороцкий в Полнятичах.

Померли.

о. Іван Козак парох в Потеличу помер 9/41921.
о. Ілія Киричиньский парох в Чаплях помер 18/4 1921.
о. Северин Ясеницкий парох в Турю помер 30/6 1921.
о. Алексій Яремкевич парох в Крехові помер 3/8 1921.
о. Михайло Наклович парох в Тростянци помер 14/8 1921.
о. Володимир Коростенький парох в Кротивнику новім помер 27/8 1921.

Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З Еп. Консисторії гр. обр.
Перемищль, дня 3. цвітня 1921.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.

Вже по замкненню печатання наспіло письмо від товариства »Український Студентський Союз у Львові« з прошенням о попертя збірок на потреби українського студенства. Попри в горі означені складки заподаєся Всч. духовенству також і цю збірку на поміч українській молодіжи.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.